

Spiéwa je bĕlnô na wszĕtkò

Spiéwa je bĕlnô na wszĕtkò. Tak dokôzywelĕ chòcle Starszi Chtopi Dwaji. A jidze to przeńc całi dzĕń spiéwno? Wierã jo. Kaszĕbszczĕ starczy całi bôzi dzĕń cos nòcã. Bòdôj pòbòzné piesnie. Żimkò bò so wĕòbrazĕc, że mùrmòcã jakã „Waka, waka” czĕ jinã szakirã...

Renĕchno zaczinô sã òd „Czej renĕ wstòjajã rzożĕ”. Mòże sobie dopasowac sztrófkã pòd to, co tegò dnia je do robieniô. Chcemĕ wzãc: „Czej renĕ wstòjajã rzożĕ, pùdã wĕdojĕc dwie kòzĕ”. Rzeczeta: kò tĕ bluznisz! Cĕż to je za szpetnô mòwa!?! A jò rzekã, że w dobrim sprawie takò przejinaka służi. Gòrzi, dzĕl gòrzi je, czedĕ chto falszĕje a bòżã piesniã nòcy. To je grzĕszĕskò nòcãżĕszĕ! Kòl frisztĕkù ni ma co za wiele spiewac, bò sã człowiek letkò ùdławic mòże. Chùtci, przĕ òblòkanim, mòże sobie czile frantówkòw przĕbòczĕc. Przĕ wkłòdanim spòdnĕch bùksów niechle lecy jakò piesniô ò zĕmie a ò jaczim mòlińczim warbelkù czĕ jiny gapie. Ga próbujemĕ ùtrafic szpĕrã w nogówkã – nòlepi je gwizdac. To samò, czej sã z bùksama jidze do wĕchòdka. Pòdobno tej je lżi. Przĕ zapinanim knãpów wòrt je co żĕwĕgò pòdac, jakã cza-czã, bò tej lepi przĕcĕsnãc gùzĕ bez dzurczy. Do pòdwijaniô rãkòwów trzeba wzãc jakã so-realisticznã spiéwã robòtĕ, jak *Bùdĕjemĕ nowã chĕcz, jesz le jednã nowã chĕcz...* Walce pasĕjã prze zamiòtanim. Leno klasycznã miotłã, bò òdpichòwnikã (òdkùrzòczã) to za wiòldzi trzòsk dòwò i tej nawetkã hewimetalu mòże slĕchac. Przĕ ùpròwianim àutoła letkò sã kluczama krãcy przĕ mùzyce latino. Do robòtĕ w pòlu bĕlny je Wagnĕr. Czedĕ sã trĕkrã, jak jakã Walkiriã sadzy, czĕjesz, jakbĕ całi swiat krãcył sã wkòł ciebie. Mòzarta bierz do rãczny robòtĕ. Kòzdò nòtka je tam pasownò i taczĕ tĕż mdze twòje dzejaniĕ. A Bach? Cĕż Bach? Bach to czej sã spùrgniesz a walniesz... Szpòs leno, szpòs... Bachòwò kantata je nòpasowniĕszim wstãpã do leżeniô. Nick tak nie ùspòkòjivò a dobrĕch mĕslów nie nanĕkiwò... Przĕ òmiwanim statków przĕdòwò sã diskò. Talerze przĕ Blizĕ a sklònczi nòlepi przĕ jaczim Wikeńdze. Do platonianiô fejn sã slĕchò marszów w wĕkònanim amerykańskich wòj-

MÒZARTA BIERZ DO RĀCZNY ROBÒTĚ. KÒZDÒ NÓTKA JE TAM PASOWNÒ I TACZĚ TĚŻ MDZE TWÒJE DZEJANIĚ.

skòwĕch òrkestrów. Czedĕ pierzesz – dobrze włòżajã rapĕ. Mòże so przĕ tim pòrapòwac: *Pierzã, pierzã strĕfle mòje, co mie długò wiĕrnĕ bĕtĕ*. Abò: *Joł, kòszulkã z czòrnyim grifã pòzapierzã na antifã!* Czasã przinǳe prac rãczno. Co tej przĕ, dòjmĕ na to, sznĕpelnikù, lecy? *Parchatò tobaczka, co jã Ksawĕr mielĕ. A czej chto zazĕje – sã napierze wiele...* Czej jes kròtkò nòtĕrĕ, w ògròdkù, przĕ płocym – nòpròwdzĕwszò mdze mùzyka lĕdowò, takò kròtkò zemi. Wĕriwòsz bĕlĕcã – nòcysz stòrĕ, kaszĕbszczĕ: *Hej, bĕstrò wòda! Bĕstrò wòdzyczka! Wnet móm wĕpłotĕ òszòc z pòł métra!*

Do hakòwaniô wrĕków pasĕje: w mùrowònym tim sklepie tańcowãło rojbrów trzech! *Kòzelĕ so w sklònkã lòc a tej w rĕgã kòzdi włòż!* Na draszowaniĕ je namienionò, za Jantarkã: *leno mie pòpros do draszbĕ... jò ò nick wicy nie proszã...* *Sĕpnij mie jãczmieniã, ówsã – niechle rozzwòni sã kłos...* Ale chto dzysò draszĕje...? Wszĕtkò je robiwónĕ kòmbajnama. Na taczim gromie sedzacĕ, mòże smiało riknac: *jadã, jadã we dwa kònie! Nicht mie zarò nie przĕgòni!* Pò pòtenkù je nót sã zdrĕmnãc i tu: *Bach i bach!* – we wĕrĕ na jedno òkò. Tedĕ jakã ksãżkã trzeba przĕczĕtac. Za ùchã wòrt je so Szopena pùscĕc, co jak je wiedzec – ze Szopów kòl Bãdargòwa pòchòdzył. Dlò kòta czĕ jinĕgò tòszka narĕchtowac zjĕstkù. Zwiĕrzãta sã przĕstojnikama Vivaldĕgò. „Sztĕrzech czãdów roku” mògã slĕchac rok wkòł. Kùrzĕska sã lepi niesã do Beatelsów. Przĕ Sewerinie Krajewszim òwcóm gãscy rosce wełna. Prosãta przebiĕrajã na wòdze do taktów ruszci mùzyczi, w całoscĕ Czajkòwsczĕgò. Jegò „Kòłpòwĕ jezoro” je òbrzĕszkòwĕ do nawòdny ùczbĕ mòłĕch kaczk a gãsátów. Do rozeblòkaniô ni ma jak jaczi Penderecczi: jednã nogã w spikù, drĕgã jesz w bùksówce. I pòmału przĕchòdò kòlibiònka Jana Brahmsa: *gùten Abend, gùt` Nacht. Wĕpił piwa chòc dracht. To bĕ wlazło wicy, leno ùrwòł sã cyc...* I ju jesmĕ ùsniony. W snicach Pavarotti spiéwie z tobã na dwa głòsĕ „Kaszĕbszczĕ jezora”, a Starszi Panowie: *Kò spiéwa je bĕlnô na wszĕtkò...*

TÓMK FÓPKA